

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE

WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.288.2013.AHor

z dnia 19 grudnia 2013 r.

Rada Miejska w Słubicach

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) stwierdzam nieważność do Uchwały Nr XLVIII/367/2013 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie przejęcia na własność pojazdu porzuconego.

Uzasadnienie

W dniu 28 listopada 2013 r. Rada Miejska w Słubicach podjęła Uchwałę Nr XLVIII/367/2013 w sprawie przejęcia na własność pojazdu porzuconego. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 grudnia 2013 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta bez podstawy prawnej. W obecnym stanie prawnym brak jest normy kompetencyjnej upoważniającej radę gminy do orzekania w przedmiocie stwierdzenia przejścia na własność gminy pojazdów uznanych za porzucone z zamiarem wyzbycia się, co jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia nieważności badanej uchwały.

Z § 1 badanej uchwały oraz jej uzasadnienia wynika, że Rada Miejska w Słubicach stwierdziła, iż Gmina Słubice przejęła na własność pojazd, który został uznany za porzucony z zamiarem wyzbycia się. Postawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały miałyby stanowić w ocenie Rady przepis art. 50a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.), zgodnie z którym „pojazd usunięty w trybie określonym w ust. 1, nieodebrany na wezwanie gminy przez uprawnioną osobę w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia, uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się. Pojazd ten przechodzi na własność gminy z mocy ustawy”. Natomiast zgodnie z ust. 1 tego artykułu „Pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza”.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 15 lutego 2013 r., sygn. akt III SA/Po 402/12, w przypadku art. 50 a ustawy Prawo o ruchu drogowym nie mamy do czynienia z władcym odjęciem prawa własności (przypadkiem rzeczy). „Przepis art. 50 a zawiera bowiem przesłanki przejścia własności pojazdu na rzecz gminy, które świadczą o uzewnętrznieniu porzucenia pojazdu z zamiarem wyzbycia się. Powyższe okoliczności nawiązują do instytucji porzucenia rzeczy, o której mowa w art. 180 Kodeksu cywilnego, stosownie do którego właściciel może wyzbyć się własności rzeczy ruchomej przez to, że w tym zamiarze rzecz porzuci. Porzucenie rzeczy ruchomej wymaga wyzbycia się jej posiadania przez właściciela w sposób umożliwiający zawładnięcie daną rzeczą przez każdego. Wymagany jest zamiar wyzbycia się własności, co nie jest jednoznaczne z pozostawieniem pojazdu bez tablic lub nieużywaniem go przez dłuższy czas. Za spełnienie tej przesłanki Prawo o ruchu drogowym uznaje nieodebranie pojazdu w terminie 6 miesięcy od dnia jego usunięcia, chyba że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zobowiązanej (art. 50 a ust. 2 i 3), jak również nieustalenie w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu osoby uprawnionej do jego odbioru (ust. 4). Jeżeli bowiem właściciel pojazdu, pomimo wiedzy, gdzie pojazd się znajduje, nie odbiera go przez okres 6 miesięcy, a następnie uprzedzony o możliwości utraty prawa własności zgadza się na to lub nie zajmuje stanowiska można zasadnie uznać, że pojazd ten porzucił z zamiarem wyzbycia się własności. Pojazd w takim wypadku staje się pojazdem niczym. W myśl art. 181 Kodeksu cywilnego własność ruchomej rzeczy niczyjej nabywa się przez jej objęcie w posiadanie samoistne, zwane zawłaszczeniem. W omawianym przypadku podstawą nabycia własności takiego pojazdu nie jest ten przepis, lecz art. 50 a ust. 2 in fine, który stanowi, że pojazd taki przechodzi na własność gminy z mocy ustawy” W związku z tym do orzekania o przejęciu pojazdu na własność gminy nie jest uprawniona rada gminy, pomimo, że takie orzeczenie miałyby jedynie deklaratoryjny charakter i stwierdzałyby przejście pojazdu na własność gminy z mocy prawa wobec porzucenia pojazdu z uzewnętrznionym zamiarem wyzbycia się jego własności.

Warto również powołać rozważania Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu do wyroku z dnia 3 czerwca 2008 r., sygn. akt P 4/06. Trybunał stwierdził, że art. 50 a ustawy Prawo o ruchu drogowym przewiduje sytuację, w której dochodzi do przejścia z mocy ustawy na rzecz gminy własności pojazdów porzuconych. W tej

sytuacji mamy do czynienia z usunięciem pojazdu z drogi w związku z pozostawieniem go bez tablic rejestracyjnych lub w stanie wskazującym na nieużywanie (art. 50 a ust. 1 Prawa o ruchu drogowym). Pojazd nie jest zatem odbierany właścicielowi, ale usuwany w związku z okolicznościami świadczącymi o jego porzuceniu, wyzbyciu się władztwa nad rzeczą. Następnie, na skutek nieodebrania takiego pojazdu przez osobę uprawnioną w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia, uznaje się, że został porzucony z zamiarem wyzbycia się i przechodzi na własność gminy z mocy ustawy (art. 50 a ust. 2 Prawa o ruchu drogowym). Zatem zarówno przesłanki usunięcia takiego pojazdu z drogi, jak i fakt nieodebrania go w określonym terminie przez właściciela świadczą w tej sytuacji o tym, że mamy w istocie do czynienia z porzuceniem pojazdu przez właściciela z zamiarem wyzbycia się własności. Co więcej, do przejścia własności z mocy ustawy na rzecz gminy nie dochodzi, gdy nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zobowiązanej (art. 50 a ust. 3 prawa o ruchu drogowym). Właściciel może zatem domniemanie porzucenia pojazdu z zamiarem wyzbycia się własności wzruszyć.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek